

# SENIORIKUULUMISIA-EXTRA 2/2013

## RIL SENIORIEN MÜNCHENIN MATKA 06.-10.5.2013

### *Maanantai 6.5. Helsinki-München, kaupunkierros, Nymphenburgin linna*

RIL-Seniorien Münchenin matkalle lähti Matti Haapalan johdolla aikaisin maanantaiaamuna yhteensä 53 henkilöä. Backage dropin ja turvatarkastuksen jonoissa kului lähes kolme varttia, minkä seurauksena useimmilta jäi aamukahvit kentällä juomatta. Tämän jälkeen Finnairin lento sekä lähti että saapui Müncheniin etuajassa. Kun lisäksi matkalaukut saatiin lähes välittömästi eikä lentokentältä Münchenin keskustaan johtavalla moottoritieellä ollut ruuhkista tietoaakaan, saavuimme vanhaan kaupunkiin lähes tunnin etuajassa.

Lentokentällä meitä oli vastassa pitkään Hampurissa asunut Terttu Busse-Lunkka, joka toimi oppaanamme koko matkan ajan. Toisena oppaanamme maanantaina ja keskiviikkona toimi Münchenissä asuva Mikael, joka on koulutukseltaan DI-sähköinsinööri ja ottanut pari vuotta sitten eropaketin NSN-Networks:iltä.

Bussimatalla saimme perusinfoa Saksasta, Baijerista ja Münchenistä. Mainittakoon, että 82 miljoonan asukkaan Saksa on Euroopan talousveturi ja sinne muutti viime vuonna yli miljoona ihmistä. Bayer puolestaan on Saksan hyvinvoivin alue, missä työllisyys on saksalaisittainkin hyvä. Muiden muassa BMW:n ja Siemensin pääkonttorit sekä isot tutkimus- ja tuotantolaitokset sijaitsevat Münchenin alueella. Asuntojen hinnat ovat Münchenissä selvästi Saksan muita suurkaupunkeja korkeammat. Baijerissa puhuttu saksan kieli poikkeaa ääntämiseltään siitä, mitä kuulemme esimerkiksi Berliinissä ja Hampurissa. Myös katolinen perinne ja kulttuuri ovat leimallisia alueelle. Münchenin vanhan kaupungin muurien sisäpuolella ei sijaitse yhtään luterilaista kirkkoa - yksi muutama vuosi sitten valmistunut synagoga kylläkin. Kun tähän lisää Baijerin kansallisjuoman oluen sekä torvimusiikin ja nahkahousut, alkavat matkakohteemme ominaispiirteet hahmottua.

Ennen Mikaelin saapumista ehdimme tutustua vanhan kaupungin yltäkyläiseen Viktualienmarkt ruokatoriin. Muutamat jopa ehtivät ottaa ensikosketuksen paikalliseen olutkulttuuriin. Enpä muista nähneeni aikaisemmin esimerkiksi niin herkullisen tuoreita parsavuoria, mitä useissa myyntikojuissa oli tarjolla sekä valkoisena että vihreänä.

Mikaelin johdolla tutustuimme Münchenin vanhaan kaupunkiin, joka on rakennettu uudelleen entiseen asuunsa toisen maailmansodan pommitusten jäljiltä. Merkillepantavia kohteita olivat mm. kaupungin tunnusmerkki Frauenkirche lähes satametrisine kaksoistorneineen, Raatihuone kellopeleineen ja uudehko juutalaiskeskus hiekkakiviseinineen. Myös viehättävät kävelykadut kahviloineen, oluttupineen ja muotiliikkeineen vetävät sekä turisteja että paikallisia puoleensa. Kävelykieroksen jälkeen lounastimme Raatihuoneen läheisessä kellariravintolassa. ”Bratwurst und Sauerkraut” olivat lounaan kantava teema, mikä muuten toistui muutaman kerran myös muissa yhteyksissä.

Lounaan jälkeen siirryimme bussillamme Nymphenburgin barokkilinnaan, joka liittyy kiinteästi Baijerin hallitsijasuvun Wittelsbachien vaiheisiin. Linna edustaa samaa 1700-luvun perinnettä Euroopan hallitsijoiden palatsikilpavarustelussa kuin Pariisin Versailles tai Pietarin Katarina palatsi. Seuraavaksi suuntasimme majapaikkaamme Maritim hotelliin, joka sijaitsee aivan rautatieaseman tuntimassa ja noin kilometrin kävelymatkan päässä vanhasta kaupungista. Neljän tähden hotelli tarjosi

hyvin toimivan tukikohdan koko viiden päivän matkallemme. Yhteiselle päivälliselle panimoravintola Augustinerkelleriin kävelimme illalla keväisen sateen saattelimina.

### ***Tiistai 7.5. Allgäun alpit, Wieskirche ja Neuschwanstein***

Koko päivän kestävä bussiretki suuntautui Baijerin maaseudulle lounaaseen Münchenistä. Ainakin itselleni, jonka aikaisempi kokemus Saksasta rajoittuu lentokenttiin ja suurkaupunkeihin, maa avautui aivan uudella tavalla. Kevät oli vehreimmillään. Tuomet, hevoskastanjat ja voikukat kukkivat. Yksittäiset maitotilat olivat keskittyneet pieniin kyliin, joita ympäröivillä pelloilla lehmät laidunsiivat. Muutamissa kylissä asuintilat ja navetta olivat samassa rakennuksessa ja muutenkin rakennusten julkisivut seurasivat tiukasti samaa tirolilaistyyliä. Ainakaan tällä alueella kyse ei ole mistään tehomaataloudesta. Uutena ilmiönä huomiota herätti aurinkopaneelien runsaus, joilla oli katettu melkein jokainen konehalli, heinälato ja talousrakennus. Uusiutuvaa energiaa edustivat myös pitkien tirolilaisräystäiden alla kuivuvat klapipinot ja menomatalla näkemämme yksi tuulimylly, joka tyynestä säästä johtuen ei tosin pyörinyt. Paluumatkalla näimme kolme pyörivääkin ydinvoiman korvaajaa.

Matkalla Neuschwansteiniin poikkesimme Wiesin pyhiinvaelluskirkossa, joka otettiin UNESKON maailmanperintöluetteloon vuonna 1983. Itse Neuschwansteinin linna on tänä päivänä Saksan suosituin yksittäinen turistinähtävyys. Baijerin satukuningas Ludvig II rakennutti linnan 200 metriä korkealle kalliojyrkänteelle. Maailman kuulun linnasta teki Walt Disneyn filmi Prinsessa Ruusunen. Linnan alapuolella sijaitsevassa Hohenschwangaun kylässä nauttimamme lounaan jälkeen siirryimme hevosvankkureilla linnan tuntumaan ja osallistuimme kahteen ryhmään jakaantuneena minuutillisen aikataulutettuun englanninkieliseen esittelykierrokseen. Uskoisin, että jokaiselle kävijälle linna kertoo omanlaisensa tarinan aikakaudestaan ja siitä, miten meitä on hallittu, mutta myös suurten innovaatioiden ja hulluuden läheisestä sukulaisuudesta.

Päivän päätösillallisen nautimme paluumatkamme varrella erään Baijerilaisen kylän viihtyisässä Gasthaus-ravintolassa.

### ***Keskiviikko 8.5. Deutsches Museum, Olympiapuisto ja vapaata ohjelmaa Münchenissä***

Keskiviikko oli helatorstain aatto ja siten matkamme viimeinen arkipäivä Münchenissä. Tästä syystä iltapäivälle raivattiin hieman lisää vapaa-aikaa ostoksia ja kaupunkiin tutustumista varten. Päivä alkoi käynnillä Deutsches Museumissa, joka lukeutuu maailman merkittävimpiin tekniikan ja luonnontieteiden museoihin. Paikka on varsinainen insinöörin Disneyland. Ehdimme tutustua tarkemmin ainoastaan lentämisen historiaan, maailman ensimmäiseen dieselmoottoriin ja eräisiin muihin suuriin pääasiassa saksalaisiin keksintöihin. Paljon jäi näkemättä ja ainakin itse aion varata museon yhdeksi pääkohteeksi seuraavalle Münchenin matkalle.

Museosta siirryimme Münchenin Olympiapuistoon, missä Viren ja Vasala juoksivat kultaa vuonna 1972. Suorituspaikat näyttävät olevan edelleen aktiivisessa käytössä ja jotain uuttakin on rakennettu. Olympiakylän yleissilmäilyn jälkeen osa porukasta siirtyi läheiseen BMW-museoon ja muut palasivat keskikaupungille viettämään lämmintä ja aurinkoista iltapäivää kauppaliikkeisiin, katukahviloihin ja oluttupiin.

Yhteisestä illallisesta nautimme kaupungin ulkopuolella sijaitsevassa Waldwirtschaft Grosshesselohe nimisessä puistomaisessa grilliravintolassa. Bussin eksyttyä menomatalla ainakin pariin kertaan, saimme lisäohjelmana tutustua Münchenin ympäristön pientaloalueisiin, joista päällimmäise-

nä jäi mieleen pienillä tonteilla kasvava ylitie puusto. Itse ravintola kuuluu olevan paikallisten julkisten, kuten jalkapallotähtien suosiossa. Emme tunnista ketään, mutta parkkipaikalla oli muutama tosi upea urheiluauto.

### ***Helatorstai 9.5. Alte Pinakothek, Hofbräuhaus, Munchener Residence, Esa-Pekka Salonen***

Helatorstaina kaupat ja torit olivat kiinni ja osa müncheniläisistä vietti pitkää viikonloppua kaupungin ulkopuolella. Ohjelmamme alkoi käynnillä taidemuseo Alte Pinakotekissa, mikä kilpailee ainakin laadussa Louvren, Eremitaasin ja muiden eurooppalaisten huippukokoelmien kanssa. Näytteillä oli maalaustaidetta 1300-luvulta 1700-luvulle. Nimet Leonardo da Vinci, Rafaello, Potticelli, Rubens, Rembrant ja monet muut mestarit olivat näyttävästi edustettuina. Tämän kulttuuritankkauksen jälkeen porukka hajaantui kaupungille eri kohteisiin. Suurin yhtenäinen ryhmä suuntasi baijerilaisen kulttuurin sydämeen Hofbräuhausiin, missä useimmat meistä myös lounastivat. Litran tuoppi hyvää baijerilaista innosti pöytäkuntamme entisiä teekkareita kajauttamaan ilmoille vanhat juomalaulut "Trink, trink, bruderlein trink" ja "in München steht ein Hofbräuhaus". Naapuripöydät osoittivat suosiotaan. Taisivat olla ulkomaalaisia! Alakerrassa meno oli jo alkuiltapäivästä vielä vauhdikkaampaa, kun nahkahousuorkesteri suoritti torvien äänenavausta ja asiakkaat trimmasivat tarjoamillaan tuopeilla soittajia esiintymistunnelmaan.

Pieni ryhmä jaksoi vielä opastetulle käynnille Munchener Residenziin, joka on toiminut Baijerin kuninkaiden ja herttuoiden asuntona ja hallintokeskuksena yli 400 vuotta.

Retken päättäjäispäivällinen nautittiin omassa hotellissa, minkä jälkeen noin puolet porukasta siirtyi Residenzin Herkulesaliin kuuntelemaan Baijerin radion sinfoniaorkesterin konserttia kapellimestarina Esa-Pekka Salonen. Hyväkuntoisena ja karismaattisena johtajana Esa-Pekka piiskasi orkesterin ajoittain taiturimaisiin esityksiin ja täysi sali antoi asiaankuuluvat aplodit.

### ***Perjantai 10.5. Ettal ja Garmisch-Partenkirchen. Paluulento Helsinkiin***

Aamiaisen jälkeen kirjauduimme ulos hotellistamme ja kannoimme matkalaukkumme bussiin. Matka kohti Ammergaun ja Wettersteinin alppimaisemia alkoi sateisessa ja sumuisessa kelissä. Parin tunnin ajon jälkeen saavuimme Ettalin benediktiiniläisluostariin, joka harjoittaa mm. oluen ja liköörin valmistusta. Liköörin valmistuksesta vastaava munkki esitteli meille juomien valmistusprosessia, tutustuimme oluen valmistuksen historiaan ja maistelimme talon tuotteita. Tämän jälkeen alkoi liköörikauppa käydä ja useimpien matkalaukkuihin siirtyi pullo tai kaksi. Lounastimme luostarin hotellin ravintolassa ruokajuomana talon oma olut, joka ei ollut hassumpaa. Kun vielä pistäydyimme luostarin upeassa barokkikirkossa, olimme valmiit jatkamaan matkaa kohti Garmisch-Partenkircheniä.

Garmisch-Partenkirchen on aivan Alppien juurella sijaitseva vajaan 30000 asukkaan kaupunki, joka on tunnettu matkailu-, parantola- ja talviurheilukeskus. Keski-Euroopan mäkiiviikon perinteinen uudenvuoden kisa hypätään täällä. Mäkistadionin seinällä komeilivat suomalaisista mäkiotkista Kankkonen, Nykänen ja Ahonen yhdessä Weissflogin, Recknagelin ja muiden sankarien kanssa. Vuoden 1936 talviolympialaisissa Suomi oli voittanut kultaa yhdistetyn viestissä. Sateesta ja kireästä aikataulusta johtuen stadionilla pysähdystä lukuun ottamatta tutustuimme kaupunkiin ainoastaan bussin ikkunasta. Vaikutelmaksi jäi pieni tirolilaistyyppinen, hyvinvoiva mutta hieman unelias kaupunki.

Paluumatka Münchenin lentokentälle sujui ilman merkittäviä ruuhkia. Finnairin lento laskeutui Helsinkiin klo 21:50 eli varttitunnin etuajassa. Kevät näytti edenneen viikon aikana pitkän harppauksen myös Helsingin seudulla, mutta voin tätä kirjoittaessani todeta olemme runsaat pari viikkoa jäljessä siitä mitä koimme Baijerissa.

Parhaat kiitokset kaikille matkan osanottajille miellyttävästä seurasta. Viiden päivän matka tarjosi loistavan tilaisuuden tutustua lähemmin myös niihin kollegoihin ja heidän aviopuolisoihinsa, joita ei ole juurikaan tavannut aktiiviuran aikana. Kiitokset myös Matti Haapalalle hienosti vedetystä projektista. Olet tirolilaishattusi ansainnut sulan kera.

Matti Rantala

Kuvia matkalta (Kyösti Sormunen)













